

Dokazování v civilním procesu

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá problematikou dokazování v civilním procesu jako klíčové fáze občanského soudního řízení. Cílem této diplomové práce je připomenout základní doktrinální postoje týkající se procesního dokazování, zejména definici procesního dokazování, předmět dokazování a rozbor základních zásad civilního procesu, což je naplněno v první části této práce. Dále jsou v této části práce zmíněny základní procesní povinnosti účastníků řízení a na ně navazující procesní břemena. Nemalou část pak tvoří zmínka o důkazních prostředcích, které jsou v občanském soudním řádu demonstrativně vypočteny včetně zopakování obecných pojmů vztahujících se k této problematice. Součástí této části práce je také stručný popis průběhu procesního dokazování, který se rozpadá do několika fází.

Druhá část diplomové práce se zaměřuje na vybrané otázky procesního dokazování obsažené v judikatuře českých soudů, zejména Nejvyššího soudu České republiky, který plní roli sjednocovatele soudní praxe a rovněž Ústavního soudu České republiky jako ochránce ústavnosti. Prostřednictvím analýzy vybraných judikátů jsou ve druhé části práce identifikovány některé problémy a trendy v rozhodovací praxi, které mají zásadní vliv na průběh procesu dokazování. Takto byla zmíněna zejména judikatura týkající se některých základních zásad civilního procesu a judikatura týkající se procesních práv a na ně navazujících procesních břemen účastníků řízení. Významná část této práce pak byla věnována jednak judikatuře dotýkající se některých důkazních prostředků, které jsou demonstrativně vypočteny v občanském soudním řádu, a rovněž judikatuře, která se týká důkazních prostředků, jejichž použití v důkazním řízení se dotýká práva na ochranu osobnosti a jejího soukromí. Závěr práce byl pak věnován vybraným rozhodnutím definujícím poslední a řekněme i vrcholnou fázi důkazního řízení, a to fázi hodnocení důkazů.

Závěrem této diplomové práce je zdůrazněna zásadní a nezastupitelná role rozhodovací činnosti zejména Nejvyššího soudu České republiky, který má významnou roli při sjednocování rozhodovací praxe soudů a rovněž i role Ústavního soudu České republiky, který sice stojí mimo soustavu obecných soudů, avšak působí jako ochránce ústavnosti, což je významné zejména z hlediska porušení ústavního principu práva na spravedlivý proces.